

ju 4.063.889 din. Postavka časopisa za slovensko krajevno zgodovino **Kronike** znaša +15.616.597 din. Stanje posameznih postavk za **Zgodovinski časopis** pa je naslednje: postavka za leto 1985 znaša -73.778 din, za leto 1986 96.082 din, za leto 1987 50.913 din, za leto 1988 13.867.079 din, za leto 1989 15.000 din, zbirka ZČ -5.465.558 din in od stare zaloge ZČ 185.480 din.

Stanje postavke za pedagoško sekcijo znaša +122.391 din, postavka Jugoslovansko-češke komisije pa ima saldo 0 din. Kulturna skupnost Slovenije nam je z lanskim letom za redno dejavnost (delo sekcij, akcije zveze, potovanja v Beograd) začela nakazovati določena sredstva, in tako je postavka za redno dejavnost po dolgem času pozitivna. Njeno stanje znaša +188.413 din.

Raziskovalna skupnost Slovenije zaradi ZČ in Kronike še vedno prispeva največ, manjše prispevke za ZČ, zborovanja, posvetovanja in razne druge dejavnosti pa dajejo tudi Izobraževalna skupnost za družboslovno usmeritev, RK SZDL kot tudi nekatere druge institucije, za tisk predvsem še Znanstveni inštitut FF in ZRC SAZU.

Boris Rozman

Poročilo sekcije za gospodarsko in družbeno zgodovino

Sekcija za gospodarsko in družbeno zgodovino je bila — to moramo samokritično priznati — v obdobju med XXIII. in XXIV. zborovanjem še bolj pasivna kot v letih po zborovanjih v Celju in Brežicah. V zadnjem dveletnem obdobju smo imeli le en sam sestanek marca letos, ko smo se dogovarjali o programu zborovanja na Ptuju in se odločili za referat mag. Perovška iz gospodarske problematike. Uredništvo Acta Historico — economica Jugoslaviae se v zadnjih dveh letih ni sestalo. Prav tako nismo imeli nobenega sestanka Komisije za ekonomsko zgodovino Zveze zgodovinarjev Jugoslavije, ki jo vodi dr. Danica Milić. Osebnostno se vedno bolj sprašujem o smiselnosti organiziranja zgodovinarjev tudi po sekcijah, glede na to, da je ustanovljenih 13 zgodovinskih društev v Sloveniji, ki so vsa dokaj aktivna. V Ljubljani so zgodovinarji angažirani v delu ljubljanskega zgodovinskega društva in še v Zvezi zgodovinskih društev Slovenije. Delo sekcij, pri tem mislim predvsem na našo in sekcijo za sodobno zgodovino, pa je po dosedanjih izkušnjah tudi omejeno predvsem na zgodovinarje, ki delajo v Ljubljani. Tako se zadolžitve podvajajo, energije pa čisto neproduktivno trošijo. Leta že ugotavljamo, da nam raziskave iz gospodarske zgodovine šepajo, vendar sem prepričana, da jih tudi s takšno organiziranostjo našega stanovskega dela ne bomo uspeli pospešiti. Paralelno delo sekcije bi bilo lahko uspešno, če bi združevalo res vse slovenske zgodovinarje, ki se ukvarjajo z raziskavami gospodarske zgodovine. To pa bi bilo zvezano z ne tako zanemarljivo majhnimi finančnimi sredstvi za redna srečanja. Kako pa je s to platjo našega dela, nam je vsem dobro znano. Zato ponovno predlagam, da bi bilo delo sekcij veliko bolj racionalno prenesti na regijska zgodovinska društva.

Jasna Fischer

Poročilo sekcije za krajevno zgodovino

Sekcija za krajevno zgodovino je v tem obdobju uspela pripraviti za objavo in v Kroniki, časopisu za slovensko krajevno zgodovino objaviti prispevke in diskusijo z okrogle mize o krajevnem zgodovinopisju, ki je bila spomladi leta 1985 v Kranju.

4. junija 1987 je na gradu Snežnik ob organizaciji Občine in Kulturne skupnosti Cerknica, uredništva Notranjskih listov in Kronike ter sekcije za krajevno zgodovino potekalo III. posvetovanje o zgodovini v krajevnih zbornikih. Udeležilo se ga je 25 predstavnikov uredniških odborov krajevnih zbornikov ter nekateri avtorji prispevkov za zbornike. Uvodni predavanji sta imela dr. Vasilij Melik in Marjan Drnovšek. Dr. Vasilij Melik je razgrnil prerez slovenskega krajevnega zgodovinopisja od Valva-zorjevih časov do danes. Ugotovil je, da so zborniki vsebinsko zelo široko koncipirani, saj članki posegajo vse od geologije, arheologije, preko naravoslovja, etnologije, umetnostne zgodovine, zgodovine pa vse do opisov najnovejših dogajanj na območjih, kjer izhajajo zborniki. Po njegovem mnenju prav ta vsebinska pestrost zagotavlja široko odmevnost zbornikov med prebivalstvom. Nakazal je tudi nekaj tematskih sklopov, ki bi jih veljalo obdelati v zbornikih. Marjan Drnovšek je pripravil teze o pomenu arhivskega gradiva za pripravo krajevnogodovinskih prispevkov za zbornike. Ugotovil je, da zgodovinarji pri pisanju za krajevne zbornike še dokaj pogosto uporabljajo arhivsko gradivo, mnogo manj pa ga v splošnem uporabljajo pisci, ki se ljubiteljsko ukvarjajo s krajevnogodovinskimi raziskavami. Menil je, da zlasti raziskovalce novejšega obdobja od uporabe arhivskega gradiva odvrača dejstvo, da je pogosto tega